

此 十 义 人 所 同	长 幼 序 友 与 朋 君 则 敬 臣 则 忠	父 子 恩 夫 妇 从 兄 则 友 弟 则 恭	自 子 孙 至 元 曾 乃 九 族 而 之 伦	高 曾 祖 父 而 身 身 而 子 子 而 孙	匏 土 革 木 石 金 与 丝 竹 乃 八 音	曰 喜 怒 曰 哀 惧 爱 恶 欲 七 情 具	马 牛 羊 鸡 犬 豕 此 六 畜 人 所 饲	稻 粱 菽 麦 黍 稷 此 五 常 不 容 紊	曰 仁 义 礼 智 信 此 五 行 本 乎 数	曰 水 火 木 金 土 此 四 方 应 乎 中	曰 南 北 曰 西 东 此 四 时 运 不 穷	曰 春 夏 曰 秋 冬 此 四 亲 夫 妇 顺	三 纲 者 君 臣 义 父 子 亲	三 才 者 天 地 人 三 光 者 日 月 星	一 而 十 十 而 百 百 而 千 千 而 万	首 孝 悌 次 见 闻 知 某 数 识 某 文	融 四 岁 能 让 梨 弟 于 长 宜 先 知	香 九 龄 能 温 席 孝 于 亲 所 当 执	为 人 子 方 少 时 亲 师 友 习 礼 仪	玉 不 琢 不 成 器 人 不 学 不 知 义	子 不 学 非 所 宜 幼 不 学 老 何 为	养 不 教 父 之 过 教 不 严 师 之 惰	窦 燕 山 有 义 方 教 五 子 名 俱 扬	昔 孟 母 择 邻 处 子 不 学 断 机 杼	苟 不 教 性 乃 迁 教 之 道 贵 以 专	人 之 初 性 本 善 性 相 近 习 相 远	三 字 經

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ:

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ:

וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָן וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:

וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

וְכָתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאָהֳבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:

וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דָּגָנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ:

וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ:

הַשְּׁמַרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:

וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:

וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:

וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:

וְכָתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכַּנּוֹף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֶתֶם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:

לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.